

ΕΤΟΣ 53ον

1 Μαΐου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2709)

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

«Παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα...»

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ἡ λαμπρὴ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας πού εἶναι τῶν θλιπρῶν τό πέρας καί τῶν εὐχαρίστων ἡ ἀπαρχή, ἔχει σάν Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἓνα τεμάχιο ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων πού φανερώνει τή Θεότητά Του. Ὁ Ἀπόστολος Λουκάς μᾶς λέγει πῶς ὁ Χριστός «μετά τό παθεῖν αὐτόν» (Πράξ. 1,3) παρουσιάστηκε στούς Ἀποστόλους ζωντανός καί μάλιστα πιστοποίησε τήν Ἀνάστασή Του μέ ἐμφανίσεις πολλῆς ἐπί σαράντα ἡμέρες. Σήμερα, πού γιορτάζουμε τοῦ θανάτου τή νέκρωση καί τοῦ Ἰσδοῦ τήν καθαίρεση, ἡ Ἐκκλησία μᾶς υπενθυμίζει πῶς ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς δέν εἶναι ἓνας τυχαῖος ἢ καί σπουδαῖος ἀπλῶς ἄνθρωπος, ἔστω κι ἂν εἶχε ὅλες τίς ἀρετές καί τά χαρίσματα, ἀλλῆ ὁ Θεός Λόγος, τό δεῦτερο Πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδος, ὁ Δημιουργός μας, ὁ ζωντανός Θεός, ἡ ζωὴ μας.

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ αὐτοζωή. Εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ εἶναι ἐκεῖνος πού συνέχει τά πάντα καί τά συντηρεῖ. Εἶναι ὁ πρόξενος τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Εἶναι ἐκεῖνος, πού μέ τήν Ἀνάστασή του χάρισε τή ζωὴ σέ κείνους, πού ἦταν «ἐν τοῖς μνήμασιν». Ὁ Ζιγαβνός θά τό πεῖ αὐτό ἐπιγραμματικά: «ζωὴ ὡς ζωογονῶν καί συνέχων τά πάντα». Ὁ Χριστός μέ τήν ἐκ τοῦ τάφου ἐγερσή Του ἔφερε τή δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου, δηλ. τή ζωοποίησή του. Ὁ διάβολος ὡς πνεῦμα νεκρό πού εἶναι, μεταδίδει σέ μᾶς τή νέκρω τῆς ἁμαρτίας καί δέν μᾶς παρέχει τό δικαίωμα τῆς ζωῆς. Ὁ Χριστός «θανατωθεῖς μέν σαρκί, ζωοποιηθεῖς δέ Πνεύματι» (Α΄ Πέτρ. 3,18) ἐλευθέρωσε τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τή φθορά καί τό θάνατο καί τοῦ χάρισε τή ζωή. Ἡ ζωὴ εἶναι ὁ ἄρρηκτος σύνδεσμος τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό.

Ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς καί ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ ἔκφραση τοῦ Ἰωάννου πῶς τό φῶς αὐτό δέν εἶναι τῶν Ἰουδαίων, ἀλλῆ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός ἀνήκει σ' ὅλον τόν κόσμον. Τό λογικό τοῦ ἀνθρώπου, πού φωτίζεται ἀπό τό Λόγο τοῦ Θεοῦ τόν ὀδηγεῖ στό Θεό. «Νῦν πάντα πεπληρωται φωτός, οὐρα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

Ὁ ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ **παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα** μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

νός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια», μᾶς ἰλέγει ἓνας ἀναστάσιμος ὕμνος. Τό φῶς τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ καταύγασε ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἀκόμη καὶ στὸν Ἄδην πῆγε ὁ Κύριος καὶ μέ τὸ φῶς τῆς Θεότητός Του διέληψε τὰ σκοτάδια τῆς φυλακῆς τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατέβηκε στή σκοτία τοῦ Ἄδου καὶ ζωοποίησε τίς ψυχές τῶν κεκοιμημένων. Κατέβηκε στὸν Ἄδην, πού εἶναι ἡ κατάσταση τῆς νέκρας καὶ ἐκεῖ «παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα» (δ.π.), ὅπως ἀκριβῶς καὶ στοὺς ζωντανούς, καὶ χάρισε τὸ πολύτιμο δῶρο τῆς ζωῆς στοὺς δεσμίους τοῦ πονηροῦ. Ἀκόμη, ὡς φῶς ὁ Κύριος φώτισε τὴν πλάνη τῆς ἁμαρτίας, τῆς κάθε ἁμαρτίας ὄλων τῶν ἐποχῶν. Ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος ἰλέγει πῶς τὸ φῶς αὐτὸ «ἀκαταγώνιστόν ἐστι, ὁ Θεὸς Λόγος φημί», δηλ. τὸ φῶς εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, οἱ φωτεινὲς καὶ ἄκτιστες ἐνέργειες τῆς οὐσίας Του. Ὁ ἀγαπημένος του μαθητὴς Ἰωάννης σέ μιά ἀπὸ τίς ἐπιστολές του τὸ βεβαιώνει «καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία» (Α' Ἰωάν. 1,5).

Μέσα μας ἔχουμε τὴ χάρη τοῦ ζωντανοῦ Θεανθρώπου

Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά πιστεῦει στό Χριστό, πού εἶναι ὁ ζωντανὸς Θεὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἔργα του νά εἶναι σκοτεινά καὶ γεμάτα ἀπὸ τὴ νέκρα τῆς ἁμαρτίας. Ζωὴ καὶ πνευματικὴ νέκρωση δέν μποροῦν νά συμβιώσουν. Ὅσοι ζοῦμε τὴν ἁμαρτία εἴμαστε στό σκοτάδι, ἔστω κι ἂν εἴμαστε χριστιανοί. Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἡ προσευχὴ, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτυροῦν πῶς μέσα μας ὑπάρχει ζωὴ καὶ φῶς. Μαρτυροῦν πῶς εἴμαστε συνδεδεμένοι μέ τὸ ζωντανὸ Θεό, μέ τὸν Ἀναστάντα Κύριο Ἰησοῦ. «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι», φωνάζει ὁ λειτουργικὸς λόγος. Τώρα εἶναι ἐγγύ-

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὡ Θεόφιλε, ἐμίλησα δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νὰ κάνῃ καί νὰ διδάσκῃ, μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀνελήθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντολὰς εἰς τοὺς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτοὺς **παρουσιάσθηκε ζωντανός** μετὰ τὰ πάθη του μέ πολλὰς ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς καί μιλοῦσε διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καί καθ' ὄν χρόνον τοὺς συνανεστρέφετο, τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλῆλὰ νὰ περιμένουν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τὴν ὁποίαν, εἶπε, "Ἀκούσατε ἀπλὸ ἐμέ, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλῆλὰ σεῖς θὰ βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες". "Ὅταν λοιπὸν ἦσαν συγκεντρωμένοι τὸν ἐρωτοῦσαν, Κύριε, μήπως αὐτός εἶναι ὁ καιρὸς πού θὰ ἀποκαταστήσῃς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ; Αὐτὸς δέ τοὺς εἶπε, Δέν εἶναι δική σας ὑπόθεσις νὰ ξέρετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὠρίσε ὁ Πατέρας κατὰ τὴν δικὴν του ἐξουσίαν, ἀλλῆλὰ θὰ λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καί θὰ εἴσθε μάρτυρές μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καί εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καί Σαμάρειαν καί μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τερα ἢ σωτηρία μας. Ἡ ἡμέρα ἔφθασε καί ἡ νύχτα «προέκοψεν» (Ρωμ. 13,12). «Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός» (ὀπ.π.). Ἔργα τοῦ σκότους εἶναι ἡ φιλαργυρία, ἡ φιλαυτία, τὰ σαρκικὰ ἁμαρτήματα κ.ἄ. Ὁ Ἰούδας «φιλαργυρία νοσήσας ἐσκοτίζεται», δηλ. εἶχε ἀρρωστήσει ἀπὸ τὴ νόσο τῆς φιλαργυρίας καί σκοτίσθηκε ὁ νοῦς του. Κάθε πάθος, πού εἶναι ἐνεργό, σκοτίζει τὸ ἡγεμονικὸ στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου πού εἶναι ὁ νοῦς. Ἡ ἄγνοια τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι σκοτάδι ἀβάσταχτο γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Κύριός μας δέν εἶναι ἕνας φανταστικὸς Θεός, δέν εἶναι ἕνα ἰδεολόγημα, δέν εἶναι ἐπινόηση κάποιου φιλοσόφου, ἀλλῆλὰ εἶναι ἕνας ζωντανὸς Θεάνθρωπος πού ἔδωσε τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴ σωτηρία καί τὴν ἀνάστασιν τῆ δικῆ μας. Ἔτσι, πρέπει νὰ τὸν πιστεύουμε καί νὰ τὸν ζοῦμε. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τὸ φωτεινὸ ὀρόσημο τῆς σωτηρίας μας, ἄς φωτίσει καί τὴ δικὴ μας ζωὴ. Ἀδελφοί! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

1 Μαΐου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΚΑΘ' ΗΝ ΤΗΝ ΖΩΗΦΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ

Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ζ' αἰ. π. Χ.)

Ἦχος: – Ἐωθινόν: – Ἀπόστολος: α' 1-9. Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Μαΐου, τοῦ Ἀντίπασχα (Β' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Θωμᾶ).

Ἀπόστολος: Α' Ἰω. α' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΖΕΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

«Ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἑορτή τῶν ἑορτῶν, τό κορύφωμα καί τό κέντρον ὀλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς χαρᾶς, πρὸς χάριν τῆς ὁποίας ἀντηχοῦν οἱ πασχαλινοὶ κώδωνες χαρμολύπῃ καί πανηγυρικῶς καθ' ὄλην τὴν πασχάλιον περίοδον μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ὅμως, ἀπὸ τοῦ Μεσαίωνα ἀπωλέσθη ἡ παλαιοχριστιανικὴ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία ἔχει εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν τό Πάσχα ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Μ. Παρασκευὴν... Ἡ Ἀνατολικὴ (Ὁρθόδοξος) Ἐκκλησία ἀντιθέτως ἐφύλαξε πιστῶς τὴν παλαιοχριστιανικὴν παράδοσιν... Ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ζῆ ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀναστάσεως... Πᾶσα Κυριακὴ εἶναι δι' αὐτὴν μία ἡμέρα Ἀναστάσεως. Μάλιστα πᾶσα τελετουργία τῆς Θ. Εὐχαριστίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι κατ' οὐσίαν μία πασχαλινὴ λειτουργία. Τό πνεῦμα τῆς παλαιότητος Ἐκκλησίας ζωντανεῖ εἰς ἡμᾶς ἐκ νέου μέ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν...».

FR. HEILER (Γερμανὸς θρησκευολόγος)

* * *

«ΚΑΛΛΙΟ ΓΕΝΕ ΣΥ ΡΩΜΙΑ!»

«Στά μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιάς ἡ Λαμπριά καί μόνη ἔφτανε νά δίνει, μιά φορά τό χρόνο, τὴν ὑπέροχη χαρὰ στοὺς πατέρες μας, μίαν ὁμορφὴ ψευδαίσθησι λευτεριάς, πού ὀλοένα γένναε τὴν ἐλπίδα. Τὴ χαρὰ τῆς δέν τὴν ἀντάλλαζαν μέ τίποτε. Καί ὅταν, σ' ἓνα Δημοτικὸ μας τραγούδι, μιά κήρα Τούρκα ζήτησε ἀπὸ δυὸ «Γραϊκόπουλα» ν' ἀλλάξουν πίστη, γιὰ νά χαροῦν τὰ πλοῦτη τῆς καί τὰ καλὰ τῆς, ἐκεῖνα σκέφτηκαν τὴ γονικιά τους Λαμπρή καί τῆς ἀπάντησαν: “Κάλλιο γένε σύ Ρωμιά, νά χαρεῖς τὴ Λαμπριά”!».

Δημήτριος ΛΟΥΚΑΤΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Ιασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Ἱντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>